

A Latinovits Zoltán Diákszínpad előadása városunkban

„Szinjátékom nem egy amerikai kisvárosról rajzolt életkép, nem is a túlvilági létről való okoskodás, hanem kísérlet arra, hogy az élet apró eseményeinek mindenek fölött álló csodáját megmutassam.”

Thornton Wilder

-Komoly, szép darabot láthattak szeptember 22-én a kulturális központban mindazok, akik megnézték „A mi kisvárosunk” című drámát a budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium Latinovits Színpadának előadásában. Hála Istennek sokan voltak, a színháztermet zsúfolásig megtöltötte a jobbára diákokból álló értő közönség.

„A mi kis városunk” Thornton Wilder amerikai író 1938-ban írott Pulitzer-díjas nagy sikerű darabja. Magyarországon először 1943-ban adták elő Somlai Artúr főszereplésével, de a későbbiek során is olyan híres színészek játszottak benne mint Mensáros László, Tolnay Klári. Budapest minden nagy színháza műsora tűzte az évek folyamán a Nemzeti, a Vig, a Madách Színház. A Latinovits Színpad - amelynek tagjai

nemcsak az iskola jelenlegi, de már végzett diákjai sőt tanárai is - 2006-ben tűzte először műsorára és 2009-ben újította fel. A kezdethez képest a darab szereplői két kivétellel teljesen kicserélődtek, de ugyanolyan tehetségesek a maiak is, mint a négy évvel előzöttiek voltak.

A darab helyszíne egy képzeletbeli amerikai kisváros a 20. század legelején. Lakosainak száma mindössze 2642 volt, amelybe már a darab elején született ikerpárt is beleszámították. A városban mindenki ismerte egymást, békés, de nem mély kapcsolat fűzte az embereket egymáshoz még családon belül is. A színdarab időpontja azért lényeges, mert az emberek élete akkor még egy mai kisvárosénál is sokkal eseménytelegebb volt. Csak egy-egy születés, esküvő vagy haláleset rázta fel időnként őket. Szórakozást egyedül a templomi kórusban való részvétel jelentett a városka hölgytagjainak. Kikapcsolódást a próbák utáni - nem rossz értelemben vett - pletykálgatás. A fiúk a helybeli basebell-csapatban játszottak. A csapat eredményei főleg a férfiakat érdekelték. Az asszonyok naponta háromszor főztek és két-három gyermeket neveltek. A kultúrát a helyi középiskola évzáró ünnepélyei jelentették. Ugyanakkor, mint ahogyan az egyik szereplő megfogalmazza: „Nem sokkal kellemesebb ez a város a többinél. Talán még unalmasabb is. Hanem az ifjúságunk meglehetősen szereti: akik a középiskolát elvégezték, azoknak kilencven százalékáa itt telepszik meg - még ha közben főiskolára jártak is.”

A dráma dramaturgiája merészen formabontónak számított megírásának idején, de még ma is modernnek érezzük. A színpadi díszletek, kellékek minimálisak, a szereplők csak jelképesen végzik cselekvésüket. A darab főszereplője a Rendező, aki a darab cselekményét irányítja. Ő mozgatja a szereplőket, magyarázza, kommentálja az eseményeket, utal a régmúltban történetekre és előrevetíti a jövőbe. Játéka alapján emelkednek az egyszerű történetek egyetemessé, kutadják az emberi élet célját, értelmét. A dráma három felvonásra oszlik. Az első a hétköznapokkal, a második a szerelemmel, a harmadik - egy misztériumjáték - a halállal szembesít bennünket.

A dráma középpontjában az egymás szomszédságában élő Gibbs doktor valamint Webb szerkesztő és családja áll. Mindkettőjüknek egy lánya és egy fia van. A két család élete Gibbs doktor fiának és Webb szerkesztő lányának a házasságával fonódik össze. A mű a fiatalasszony halálával ér véget, aki temetése után

átkerül a holtak természetfölötti birodalmába, ahol arra kéri a rendezőt, hogy visszatérhessen az életbe. Ott viszont kétségbeesve kell tapasztalnia, hogy az emberek, amíg élnek, nem képesek felfogni az élet valódi értékét.

A darab főszereplői a két család felnőtt tagjai és a fiatal pár. A szigorú szerkesztő, a nála jóval engedékenyebb jó humorú doktor, Damokos Attila és Baki Dániel kiváló alakításában, a nagyszerű háziasszony szerkesztőné és a mindennapok szürkeségénél néha többre vágyó Gibbs mama, Görög Zsófia és Paár Eszter hiteles játékában. A nagyon tehetséges fiatal lány és a kedves kamaszfiúból övegy fiatalemberré váló szép szerepeket Péterffy Lili és Almássy Márton személyesítette meg nagyszerűen. Az egész darabot átfogó Rendezőt Gál Tibor és a tehetséges ám részeges kántort Vas Zoltán érett játékában élvezhettük. Az előadás azonban igazi csapatmunka volt. Az erkélyről csengő hangon megszólaló Hankiss Laura, a nézőtől felmenő harcias férfi, Perczel Ambrus, a kettős szerepben emlékezetes alakítást nyújtó Lázár Botond és Szilassy Bendegúz, a nézőknek vidám perceket szerző szórakozott professzor, Posta István, a munkáját érző szívvel végző temetkezési vállalkozó, Tamás László, a csodaszép esküvői jelenetben „szóvivő” kalapos hölgy, Perdy-Fazakas Brigitte, a temetésre érkező életszerű alakítást nyújtó unokaöcs, Köllöd Csaba, a bájos gyerme-

keket alakító Perdy-Fazakas Dávid és Szántó Fanni, a tipikus falusi rendőrt játszó Farkas Balázs tulajdonképpen epizód szereplők voltak, de nélkülük nem lett volna teljes a darab. Amikor az előadás végén meghajolt a 19 fős stáb, szinte közülünk valónak éreztük őket, mert a mi gondolatainkat fogalmazták meg, hiszen ma sem úgy élünk, ahogyan kellene, és az élet valódi szépségére csak későn ébredünk rá. Ugyanakkor valamennyiünk szívében él a vágy egy olyan élet után, amelyben az emberek figyelnek egymásra és meg tudják becsülni az Élet értékét.

A darab rendezője Lukácsi Huba, az Arany János Gimnázium egykori diákja kiváló munkát végzett ezzel, hogy szinte minden látványelem nélkül, nagyszerű, erős érzelmi hatást kiváltó előadást hozott létre, amellyel a gimnázium meghívására Nagykőrösre is eljött, ahol élete első 18 évét töltötte, és ahova mindig szívesen tér „haza”.

Szigeti Márta

Nagykovács

2010. okt. 1. péntek